

HYNEK ČERMÁK

Vypadáte unaveně...

Jedu sem rovnou od doktora. Prý nechápe, že ještě chodím. Měl jsem teď pár měsíců volna, tělo si řeklo, že si může dát pohov, ale nakonec v podstatě vypovědělo službu. Chtěla jste se ptát na Rapla?

Jasně.

Tak za to může Rapl. Nebudu vám vykládat, že to bylo krásné natáčení, bezva parta. Ne. Stálo to za h... a příště nic takového neudělám.

Krušné natáčení v Krušných horách?

Můj zdravotní stav je přímo úměrný odtočeným hodinám bez jakéhokoliv servisu, který by měl herec mít. Pracovali jsme patnáct hodin denně, bez zázemí, bez pořádného jídla a pití. I teplý čaj byl problém. Spal jsem tři čtyři hodiny denně. A tohle trvalo 150 dní, což je na hranici riskování života. Navíc je Rapl plný honiček, rvaček a těžkých dialogů. Nechápu, jak produkce mohla počítat s tím, že by někdo tak obyčejný jako člověk mohl něco takového vydržet. Může. Ale je mi špatně a jsem na tom špatně. Mám rozhozený metabolismus.

To je mi líto. Stojí podle vás výsledek aspoň za to?

Ne. Teda já to ani neviděl, protože po prvních záběrech se mi zvedá adrenalin a žluč. Pokud mi někdo takovou práci za takových podmínek nabídne znovu, pošlu ho někam. Produkce v Česku šetří na všem, na čem můžou, to už jsem si zvykl, ale tohle byl extrém. Viníka nenajdete, v České televizi za to zodpovídá asi třicet lidí, nikdo neřekne: Promiňte, já to pos... Řeší, jestli náhodou Kuneš (postava v seriálu) příliš nekouří a nemluví sprostě, ale už ne, že mám mezi koncem natáčení a začátkem šest hodin, kdy musím dojet domů, stihnout se vyspat a pořádně najíst, protože jídelníček na place je životu nebezpečný.

PŘISERNĚ NASTVANÝ RAPL

V posledních letech je v kurzu. Točí a točí. Po náročném natáčení seriálu Rapl ve špatných podmínkách ale zkolaboval. Naopak v soukromí je po nedávné vztahové krizi šťastný. A relaxuje ve společnosti nahých holek. Fotí akty.

Nepřeháníte?

Zkuste jíst několik měsíců gothaj s cibulí, tlačenkou nebo polívku, která se uchovává kdo ví kolik dní, přitom dobře vím, že přes noc tam nejedou lednice. Kdybychom byli na čundru nebo to byl utečenecký tábor, řeknu, že se o nás hezky postarali. Ale my točili seriál.

Nejsem z Rapla zrovna odvázaná, ale třeba herecky mi přijde hodně dobrý. Vy především. Možná, jak jste trpěl...

Tak to bych nerad, aby si někdo myslel, že takhle se dělá herectví. Umělec musí trpět. No tak to teda nemusí. Kdybych to mohl hrát s dostatečnou energií a časem, bude to lepší, to mi věřte.

A na domácí frontě klid?**Co se týče vztahů, všechno se po rozvodu urovnalo a uklidnilo?**

Jasně, na téhle frontě je to skvělé. Soukromí je jedna z mála věcí, který se mi daří a kde jsem spokojený. U Veroniky mám dobrý přístav.

A co bývalá žena Daniela?

Snad můžu říct, že jsme kamarádi, že nám to funguje. Prošli jsme krizí, ale teď spolu

vycházíme skvěle. Děti jsou v klidu, však jsou už velké. A dokonce, jak mám strašně málo času a organizace dětí je složitá, tak o tom, kdy a jak a kde si je předáme, komunikuje Daniela s Veronikou. A děti jsou s Veronikou jedna ruka. Dobře jsme udělali. Doporučuju.

Myslíte jako pročistit vzduch radikálním řezem?

Jo.

SMRTÍCI NESBØ**Minule jste mi ale říkal, že moc nezvládáte roli táty. To platí?**

Nezvládám. Myslím, že nezvládám. Ale jsem otec, děti jsou moje, to nám nikdo neodpáře. Mají holt tatínka, jako jsem já. Jsou různé druhy tatínek, horší i lepší případy než já. A pak jsou i vzorní tatínci, ale je otázka,

jestli je to dobře, nebo špatně, to je na filozofický traktát. Moje děti jsou na svůj věk hodně daleko. Odmalička musely být hodně samostatné. Můj třináctiletý syn se bez problémů postará o svoji dvanáctiletou sestru. Hedvika má bezlepkovou dietu, Bořek jí běžně vaří snídaně, obědy, večeře. Můžu je kdykoliv samotné vypustit vlakem, autobusem nebo i letadlem a vím, že se neztratí. Poradí si. Moje děti možná nedostaly leccos, co měly od táty dostat, ale do života jsou vybavené. Ale z větší části je to zásluha Daniely.

Přehnaně ochraňující a rozmazlující rodičovský přístup od vás nehrozí?

Zaplaťpánbůh ne. Naše Hedvika jela ve třech letech na tábor. Všichni si tukali na čelo, ona plakala, my taky... Když se vrátila, nechtěla domů. A tak už je to pořád.

Kromě seriálů, filmů a divadla se věnujete i načítání audioknih.

To je strašlivá práce.

Ale ne. Tak já myslím, že to po Raplovi odlehčíme, že se pochlubím, jak jsem s Policií od Jo Nesbøa, kterou jste načítal, naběhala v létě desítky kilometrů se sluchátky na uších, a ono je to zase špatně? Proč?

Je to jedna z nejtěžších hereckých prací vůbec. Poprvé si tu knížku jen tak přečtete. Potřetí si v ní děláte poznámky. Potřetí ji čtete před mikrofonem, jenže na každé stránce se dvakrát, třikrát zadržnete, takže se musíte vrátit kousek zpátky. Takže ji sakumprásk přečtete tak pětkrát. A zrovna Nesbø má pětisetstránkové knížky. To je smrtící.

RAPL. Seriál, v němž hrál hlavní roli vyšetřovatele Kuneše.

A dostal jste se mu aspoň pod kůži? Jsou v těch jeho pekelných konstrukcích chyby, nebo to sedí?

Sedí. Matematicky. Naprosto. Ale při podrobném a opakovaném čtení už vnímáte ty velmi primitivní motivace a vratké oslí můstky. Když Harry Hole vejde do baru, prohrábne si vlasy a z ježka mu stříknou kapičky vody, je to přípravička na chvíli, kdy ho padouch chytí za vlasy a bude ho chtít podříznout, jenže mu na vlhkých vlasech sjede ruka. Je to geniální, zručně napsané, ale není to úplně literatura. Teď čtu dalšího Nesbøa a jen velmi nerad, je to vyčerpávající. A ta vložená energie a čas se finančně rozhodně nevrátí.

STRACH VÁS CHRÁNÍ

Coby bývalý bodyguard objíždíte se sdružením Banal/Fatal v létě tábory a přes rok školy a povídáte si s dětmi o tom, jak se nezabít při různých dobrodružstvích. Ještě vás děti něčím překvapí?

Jak jsou fyzicky nevybavené. A jak málo mají tělocviku. Kotoul vpřed, vzad, udělat dvacet

ZBLÍZKA**Okem šmíráka**

Přišel s hodinovým zpožděním a s platnou omluvenkou od lékaře, který ho dává dohromady po vyčerpávajícím natáčení seriálu Rapla. V první půlhodině rozhovoru na něm byla znát zlost a rozčarování z podmínek „na place“, postupně však pookřával a v zachmuřené tváři se mu objevoval stále častěji úsměv. A pak roztál úplně, to když jsme si začali povídat o focení, o nahých krásných holkách a o ženském světě, do kterého „okem šmíráka“ nakukuje.

kliků nebo se přitáhnout na hrazdě umí většinou jen ti, co se aktivně věnují nějakému sportu mimo školu, jinak nikdo. To je děs. Samé zhroucené figurky. A tyhle zhroucené figurky si myslí, že když vidí, jak někdo na YouTube skáče ze střechy do bazénu a vypadá to jednoduše, že můžou skočit taky. My se jim snažíme říct, že riskování má v životě místo, že jsou situace, kdy je potřeba se do nebezpečí vrhnout, aby si člověk zachránil krk, ale jinak jsou akce typu skok ze skály do neznámé vody nebezpečné a hloupé.

A nadělaly už z hodně lidí paraplegiky.

Přesně tak. Máme tam video, kdy holka skočí ze střechy do bazénu. Netrefí se a dopadne vedle. Nic moc pěkného. Rozebíráme, co se stalo špatně. Děti říkají: Blbě se odrazila! Špatně si to spočítala! Ne. Ona vůbec neměla skákat, leda že by hořelo, že by ji někdo honil a ona by tím získala šanci zachránit si život. Jinak jsou to záležitosti pro skvěle připravené kaskadéry, kteří se tomu věnují celý život. Ve filmu to vypadá senzačně, ale tam taky funguje kouzlo střihu.

Skok ze střechy už je přece jen velký extrém, co třeba nějaké akrobatické kousky? Ani do těch se děti nemají pouštět?

Třeba takové salto proti zdi vypadá na videu krásně, ale aby si to zkoušely děti, které mají dvakrát týdně tělocvik, kdy hrají maximálně florbal? Snažíme se dětem hlavně vštěpovat, že je dobré znát svoje tělo, svou sílu, své schopnosti. A nepřeceňovat se. A že strach je hodně důležitá kontrolka.

Vás někdy strach včas zastavil?

Velice často. V dobách, kdy jsem dělal osobního strážce, mě strach mnohokrát ochránil. Strach je jako kontrolka v letadle, zvonek, který se rozezní, když letadlo letí příliš pomalu v blběm úhlu... Kontrolka se spustí, když se chystáte udělat něco, na co tělo není připravené. A pak je potřeba s tou kontrolkou umět pracovat. Nejde o to, hned se stáhnout, ale začít se strachem komunikovat. Je to nutný? Musím to udělat? Když si odpovíte, že jo, ale je to fakt nebezpečné, pak je dobré nevsadit na jednu kartu, ale zajistit si únikovou cestu.

A co když má někdo strach skoro pořád. Třeba já. Přijela jsem na kole po rovince podél řeky, ale ráno pršelo a já se zasekla. Co když někde uklouznu? Nakonec jsem vyrazila, ale není takový strach spíš brzda?

Ne, strach, který popisujete, je dobrý. Přiměl vás k tomu, abyste posoudila situaci,

AKTY. Takhle fotí Hynek Čermák. „Čistí mi to mozek,“ říká.

uvědomila si, že to může klouzat, a přizpůsobila tomu jízdu. Řidičům špičkových aut, kde je klimatizace, hudba, pohoda, se stává, že pro ně vnější podmínky nehrají roli. Jedou si jako v pokojíčku a neuvědomují si, že venku je minus pět, nepřizpůsobí styl jízdy. Ne, strach je dobrá věc. Na základě strachů a zkušeností s tragédiemi jsou postavené letecké i silniční předpisy.

Kdy jste si naposledy zapilotoval letadlo?

Tak ve třiatřiceti. Vyhýbám se tomu. Byl bych totiž zoufalý, že to nemůžu dělat, trpěl bych, že na to nemám čas. Letectví je bacil. Jediná možnost je zapomenout.

A střílení?

Propadl mi zbrojní pas, nebyl čas na obnovení zkoušek. Major Kuneš nemá zbroják.

ZNÁTE LEPŠÍ TERČ NEŽ NAHÉ HOLKY?

Ale začal jste fotit. Focení má se střílením styčné plochy, že?

Má. Ve všech taštičkách, které jsem měl na bouchačky, nosím foťáky a příslušenství. A taky musím zatajit dech a zmáčknout spoušť v pravý okamžik. Čistí mi to mozek. Při focení používám jinou hemisféru než v herectví, tu matematickou. Musím si pořád propočítávat clonu, čas, světlo. Jsem začátečník, musím se na to hodně soustředit.

A vašim terčem jsou krásné ženy.

Znáte lepší terč? Nahaté holky... to je famózní práce. Nechápu, jak někdo může fotit vážky.

Dan Bárta je fotí krásně.

Já vím. Ale mě baví dialog při vzniku fotky. Když se fotka povede, skvělý, ale mě baví ta cesta, setkání s modelkou, debata o tom, proč, jak. Někdy chce přesvědčit, proč by do toho měla jít. Někdy se podceňují, myslí si, že nejsou hezké. Pokud pak odchází z ateliéru s posíleným sebevědomím, jako ženská, která je ráda na světě, je to paráda.

Vaše modelky jsou hlavně herečky. Usnadňuje vám to práci?

Así jo. Je to jako na jevišti. Ten dialog se podobá tvorbě role. Hledáme situaci, ne pózu, ale okamžik. Chci, aby to vypadalo jako šmíráckej pohled, že ta žena netušila, nečekala, že ji někdo vyfotí. Mám svou partu modelek, které se ke mně vrací, předtím nikdy akty nefotily, ale byl to pro ně zážitek, tak přijdou znova. Učím se s nimi za pochodu. Náš vztah se tím prohlubuje. Můj nejčastější model je samozřejmě Verunka.

Potkali jste se při natáčení filmu Ganster Ka.

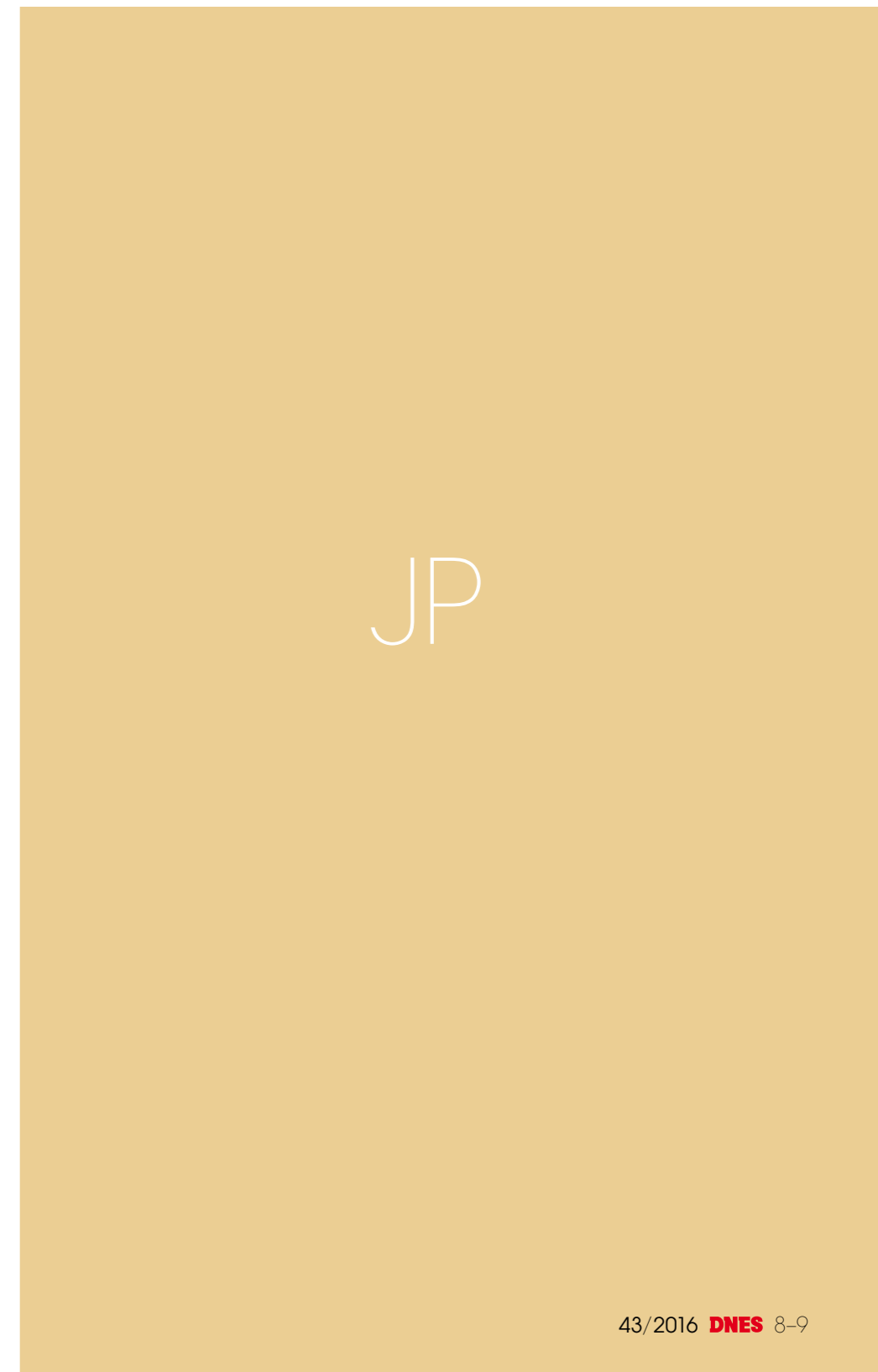
Sblížili jste se pak při focení?

To ne. Víte, obecně platí, že libido jde při focení stranou. Kdybych potkal modelku, která by přišla do ateliéru a svlíkla se a já bych zjistil, že mě na ní zajímá něco úplně jiného než focení, nemohli bychom fotit.

Jako v cimrmanovské hře Akt, kdy malíř nebyl schopen dokončit portrét své nahé manželky, protože na to vždycky skočili?

Jo, tomu se musíte vyhnout. Libidózní záležitost trvá vteřinu, hlavou mi projede, jak krásná ta ženská je, a je to pryč. Pak už pracuju, zabývám se technickými detaily a kompozicí.

INZERCE

V PĚTI ČÍSLECH

1973

V tomto roce se 14. února narodil rodičům umělcům, jeho sestra Viktorie je režisérka.

6

Před šesti lety nastoupil do Dejvického divadla, hraje mimo jiné v inscenacích Brian, Zásek, Dealer's choice, Dabing Street.

2011

Získal Českého lva za roli detektiva v Hřebejkově filmu Nevinnost. Od té doby točí pořad, například Ganster Ka, Cirkus Bukowski, Díra u Hanušovic, Po strništi bos.

2

S bývalou manželkou, herečkou Danielou Choděrovou, má syna Bojka a dceru Hedviku.

2015

Rozvedl se a žije s herečkou Veronikou Mackovou.

A taky jsou to moje kamarádky. Aby se před vámi někdo svlíknul do naha, to chce sakra důvěru. A zklamat ji? To bych byl hovado.

Dozvěděl jste se něco nového o ženách díky focení?

Spoustu věcí. Teď jsme byli pár dní v jedné lokaci, fotil jsem víc holek pohromadě. Několik žen, které se téměř neznaly, spolu strávilo dva dny nahatě. A já mezi nimi. Ztratily ostražitost. Víím leccos o menstruaci, jak ji posunout nebo zastavit, hodně jsem se dozvěděl o sexu z pohledu žen. Všechno se tam mele. Holky ztrácí ostych.

Co jste se dozvěděl o mužích?

Že je jedno, jak vypadá. Hlavně aby voněl a byl čistej. A hodnej. Co mě fascinuje, když jsem slyšel: Je báječnej, vůbec mě nebije.

To je přece šilené, nemyslíte?**Co musela prožít, když jí tohle připadá jako bonus, ne jako norma?**

No jo... Ale to se všechno jen tak mihne. Povídají si, melou o vztazích, když chtějí, řeknu svůj názor. Taky za sebou mám pár vztahů. Ale žádný obecný moudra neříkám. Rád si povídám s lidmi, s holkami zvlášť. Kecáme. Já fotím. I když vaří kafe nebo se malují. Cvakám.

Staráte se o catering?

Jistě. U mě mají full service. On je to drahý koníček. Zaplatit lokaci a pěti holkám na dva dny pití a jídlo, aby jim to chutnalo a měly se

dobře. Ale Verunka mi pomáhá. Taky umí vychytat věci, kterých si nevšímnu. Detaily, kompozici. Učeše je, pomůže s make-upem. A hlavně, ty holky mi přivede. Když někoho osloví ona, je to důvěryhodnější. Oslovujeme je oběma jmény. Když potřebuju nové tváře, jsou hlavně z okruhu kamarádek Veroniky.

ZASTAVIT ČAS**Fotil jste někdy nahého muže?**

Ještě ne, ale asi bych se s tím měl nějak vyrovnat, zatím nemám nápad. Fotím jednoduše akty jako každý druhý, jsem dalek říkat, že dělám nějaké umění. Myslím, že kdyby to nefotil Hynek Čermák, nikoho to zajímat nebude. Jsou to průměrné fotky, ale dělám je rád. Asi jsem udělal chybu, když jsem je vystavil pod svým jménem. Už nikdy v životě nedostanu opravdickou zpětnou vazbu, měl jsem si zvolit pseudonym.

Proč neprozrazujete jména modelek? Copak se stydí?

Nestydí. Ale bulvár by to znehodnotil a byla by z toho polízanice. Aspoň je to tajemství. Fotím je záměrně tak, aby nebyly poznat.

Jak jste k focení vůbec došel?

Maminka i otec jsou původně výtvarníci, i když pak máma dělala DAMU a táta FAMU. Vyrůstal jsem mezi tátovými obrazy nahých holek. Ségra vystudovala fotografii, až pak film. Tušil jsem, že tomu neuniknu. Mám rád krásno, ale malovat neumím. Fotka je dobrý prostředek. Začínal jsem portrétem, pak jsem přešel k aktu. Akt je zastavení času.

V jakém smyslu?

Už nejsem mladý kluk a vedle sebe mám ženy, které kdybych vyfotil před dvaceti lety, všichni by se divili, jak byly krásné. Proto chci fotit, abych zastavil čas. Když jsem se seznámil s Verončinou babičkou, která vypadá jako paní Růžičková, je i taková rázná, koukala na moje fotky: „Vidíš, to mě mrzí, že já takovou fotku nemám. Byla jsem taky krásná jako Verunka, ale tomu nikdy neuvěříš!“

Fotit mladičkou krásnou holku musí jít samo, najít krásu ve zralejším věku, to je výzva, ne?

Jasně, že krása se schovává tam, kde není vidět na první pohled. A je to složitější i s těmi mladými a krásnými. Třeba moje Veronika je mimořádně krásná žena. Ale když ji svléknu do naha a udělám cvak, tak to tam hned není. Není jednoduché udělat fotku, aby na ní ta její krása byla. A naopak. Vidím holku, nic moc, ale pak se svlíkne, udělám cvak a je to tam. Hned. Fakt nechápu, čím to je. Fotografové by vám možná vysypali vzorec úhlu dopadu světla, které té kráse pomůže, ale já nevím. Mně trvá dlouho, než přijdu na to, jak i krásnou ženu vyfotit, aby byla krásná i na fotce. ■ magazin@mfdnes.cz

